

REPUBLIKA HRVATSKA Visoki trgovački sud Republike Hrvatske Prizemlje neposredno - preko pošte 08-11-2019 B. Tislatićeva 11, Zagreb		TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU Prizemlje neposredno - preko pošte 04-11-2019 god. u 7. otkrivanja sa... Podnesak stigao poštom ovisno - s oštećenim omotom Predmet: ... Poslovni broj: 32/PZ-3497/2016-5 PD 21338209012
Prilogi: ... Presuda RJEŠENJE		Potpis o.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, dr. sc. Srdana Šimca, suca izvjestitelja i Nevenke Marković, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja STEČAJNA MASA VISOKOGRADNJA d.o.o. u stečaju, Slavonski Brod, Trg Josipa Godlara 2, OIB 06692272102, kojeg zastupaju punomoćnici Darko Šuper, Ivica Kovačev, Branko Rabar i Ivana Mandića, odvjetnici u Osijeku, Europske avenije 3/I, protiv tuženika MATE ŠIMUNOVIĆA iz Slavenskog Broda, Trg pobjede 16/I, OIB 04279740780, kojeg zastupa punomoćnica Ružica Sekulić, odvjetnica u Slavonskom Brodu, radi isplate iznosa od 599.360,37 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-1760/2011-18 od 5. prosinca 2012., u sjednici vijeća održanoj 24. listopada 2019.

presudio je

Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-1760/2011-18 od 5. prosinca 2012. u točki I. izreke.

riješio je

Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-1760/2011-18 od 5. prosinca 2012. u točkama I. i III. izreke.

Obrazloženje

Pobijanom presudom naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 599.360,37 kn zajedno sa zateznim kamatama na više pojedinačnih iznosa. Rješenjem je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 59.150,00 kn, a tuženikov je zahtjev s te osnove odbijen.

Prvostupanjski sud je tijekom postupka utvrdio da su tužitelj i tuženik sklopili četiri ugovora o kratkoročnoj pozajmici na temelju kojih je tuženik od tužitelja pozajmio određene

iznose koje je trebao vratiti tužitelju u jednakim mjesečnim ratama. Tuženik nije osporio primitak ovih iznosa, istaknuo je prigovor zastare te je naveo da ove iznose nije dužan vratiti tužitelju, jer je ovim ugovorom u naravi ugovoreno nešto drugo, točnije plaćanje njegovih odvjetničkih radnji koje je izvršio za tužiteljevo sestrinsko trgovačko društvo, Novogradnja d.d., čiji račun je u to vrijeme bio u blokadi.

Prvostupanjski sud je također utvrdio da je namjera stranaka prvotno bila iznose iz pozajmica vratiti tužitelju iz novca kojeg je Novogradnja d.d. očekivala dobiti od Grada Slavenskog Broda po pravomoćnoj presudi, a uz pomoć višestrukih kompenzacija. Kako Novogradnja d.d. nije dobila ovaj novac, to su izostale višestruke kompenzacije, a iznosi pozajmica nisu vraćeni tužitelju. Zato je prvostupanjski sud na temelju rezultata dokaznog postupka donio odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva i zaključio o neosnovanosti tuženikovog prigovora zastare. Kako je riječ o ugovorenom plaćanju duga u ratama, to je tuženikov prigovor zastare ocijenjen neosnovanim (čl. 225. Zakona o obveznim odnosima - „Narodne novine“ broj 35/05; dalje: ZOO; zastarni rok od pet godina).

Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je na temelju odredaba čl. 154. st. 3. i čl. 155. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP).

Tuženik je protiv ove presude podnio žalbu navodeći u njoj da Novogradnja d.d., Slavonski Brod, nije bila u stanju podmiriti troškove njegovih odvjetničkih usluga, zbog blokade njenog računa. Zato su sklopljeni ovi ugovori s njenim sestrinskim trgovačkim društvom, tužiteljem. Postojao je dogovor između direktora tih društava u tom pogledu, točnije da se obveze Novogradnje d.d. prema tuženiku privremeno podmire iz tužiteljevih sredstava. Nije jasno zašto je prvostupanjski sud kod donošenja pobijane presude vjeru poklonio iskazu bivšeg tužiteljevog zastupnika po zakonu, a ne iskazu bivšeg direktora Novogradnje d.d. Ovaj model pozajmica bio je u to vrijeme uobičajen za podmirenje odvjetničkih troškova zbog blokade računa navedenog društva. Marko Ferić, očito nije kazivao istinu, jer se vjerojatno htio zaštititi od mogućeg kaznenog progona zbog ovih radnji. Pored navedenog, prvostupanjski sud je donio pogrešnu odluku o tuženikovom prigovoru zastare. Kod takvog stanja stvari, tuženik je predložio drugostupanjskom sudu preinačiti, odnosno podredno, ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Tuženikova žalba nije osnovana.

Nakon što je pobijana odluka ispitana na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. te čl. 381. ZPP-a u granicama žalbenih razloga, pazéći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane odredbom čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je ona pravilna i zakonita.

Ovaj sud prihvaća odluku prvostupanjskog suda o osnovanosti tužbenog zahtjeva, prihvaća utvrđeno činjenično stanje te prihvaća kao pravilnu primjenu materijalnog prava na tako utvrđeno činjenično stanje.

Tužitelj i tuženik, kao osobe koje nisu bile u bilo kakvom drugom poslovnom odnosu, sklopile su četiri ugovora o pozajmicama. Na temelju ta četiri ugovora tužitelj je isplatio tuženiku iznos od ukupno 599.360,37 kn (str. 8. do 15. spisa). Pregledom sadržaja ovih ugovora nedvojbeno je da su tuženiku dane pozajmice, te da se tuženik obvezao iznose pozajmica vratiti tužitelju u jednakim mjesečnim ratama uz kamatu od 4% godišnje (čl. 499. st. 1. ZOO-a).

Tuženik je od tužitelja primio iznose pozajmica i nije ih niti djelomično vratio tužitelju, što tuženik ne spori. To što su stranke u vrijeme sklapanja ovih ugovora željele postići, uključujući i način na koji je iznos pozajmica trebao biti vraćen tužitelju, neovisno o nesuglasju u kazivanju bivših direktora tužitelja i Novogradnje d.d. u tom pogledu, po ocjeni ovog suda je bez utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane presude, posebno zato jer se željeni povrat tog novca tužitelju na drugi način nije ostvario. Drugim riječima, kako se plan o načinu vraćanja pozajmljenog novca tužitelju izjalovio, obveza na vraćanje ovog novca tužitelju ostala je kako je to ovim ugovorima jasno utvrđeno, isključivo na tuženiku (čl. 499. st. 1. u vezi s čl. 9. ZOO-a).

Prema ocjeni ovog suda prvostupanjski sud je pravilno primjenom odredbe čl. 225. ZOO-a odlučio o neosnovanosti tuženikovog prigovora zastare. Ocjenu o neosnovanosti tog prigovora prvostupanjski sud je vrlo detaljno obrazložio i ocijenio, i njegovu ocjenu u potpunosti prihvaća ovaj sud.

Tuženik se u žalbi nije izrijekom usprotivio odluci o parničnim troškovima. Prvostupanjski je sud i tu odluku vrlo detaljno obrazložio, na pravilan i zakonit način, navođenjem radnji za koje je tužitelju dosuđen parnični trošak, osnove i iznose svakog pojedinog troška (čl. 154. i čl. 155. ZPP-a).

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci (čl. 368. st. 1. i čl. 380. t. 2. ZPP-a).

Zagreb, 24. listopada 2019.

Dokument je elektronički potpisan:
DUBRAVKA ZUBOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:
30-10-2019
08:48:24

DN
CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ, O=REPUBLIKA HRVATSKA, OU=POSLOVNI PROSTOR SUD REPUBLIKE HRVATSKA, C=HR, E=DUBRAVKA.ZUBOVIC@SUD.hr, OU=ZAGREB, SN=DUBROVAC, CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: 1788f-31944

Kontrolni broj: 084e4-85491-4c6e3

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.